Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

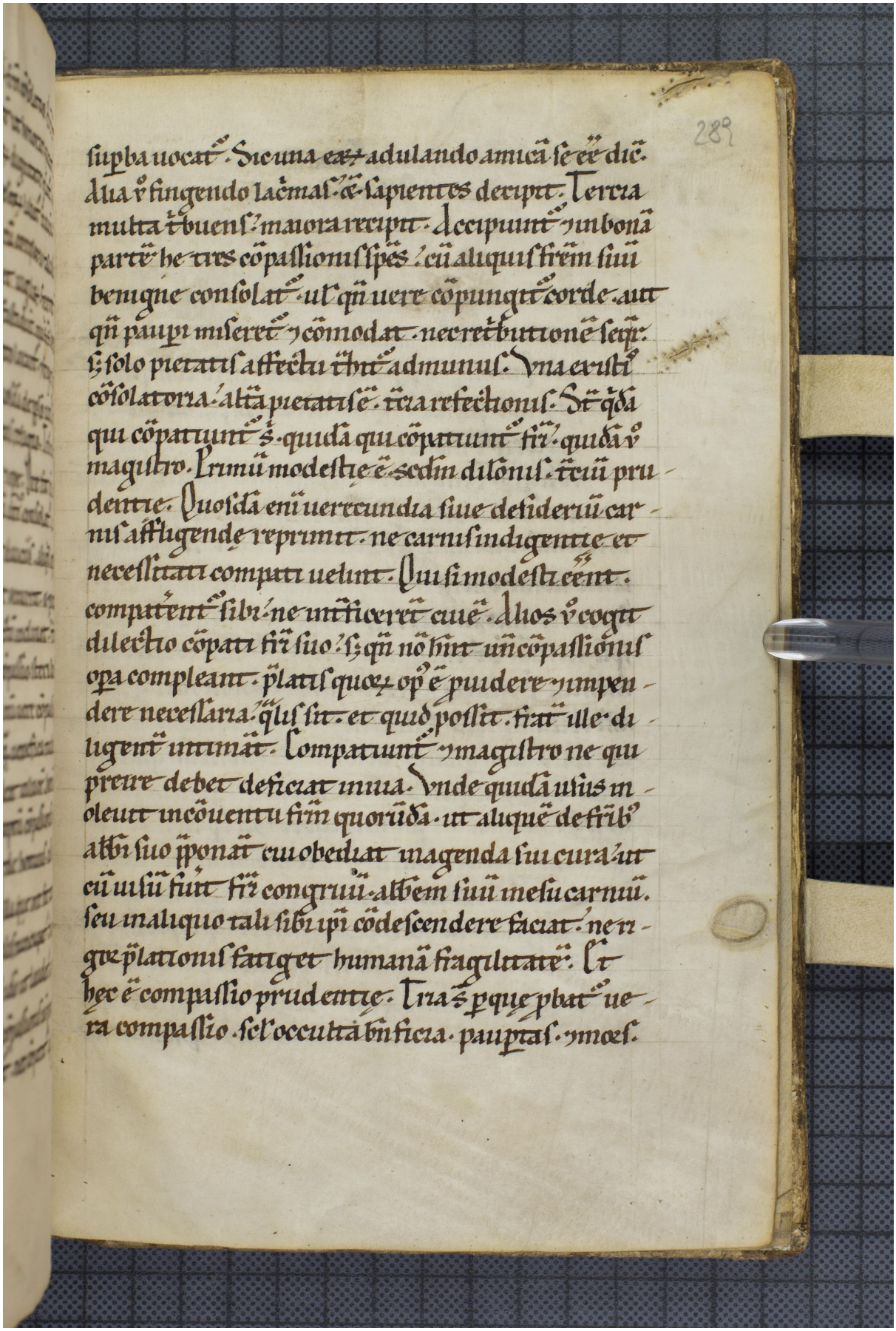

289

supba uocat. Sic una eat adulando amicā se ei dic.
dlia v fingendo laēmas. ē sapientes decipit. Tertia
multa tribuens. maiora recipit. decipiunt. ynbonā
partē he tres cōpassionis spēs. cū aliquis frem suū
benigne consolat. ut qn uere cōpunctū corde. aut
qn pauper miseret. ycōmodat. nec retributionē seqr.
si solo pietatis affectu tribuit admunus. Vna ergo
cōsolatoria. alta pietatis ē. tria refectionis. Sed qdā
qui cōpatiunt s. quidā qui cōpatiunt fri. quidā v
magistro. Primū modestie ē. sedm dilōnis. tertiū pru
dentie. Quosdā enī uerecundia siue desiderū car
nis affligendē reprimit. ne carnis indigentie et
necessitati compati uelint. Qui si modesti erent.
compatiēt sibi. ne inficerēt cuē. Alios v cogit
dilectio cōpati fri suo. si qn nō hnt unde cōpassionis
opa compleant. plaris quoq op ē pudere ympen
dere necessaria. qlis sit. et quid possit. fiat ille di
lugenti intimat. Compatiunt ymagistro ne qu
preire debet deficiat in ma. Vnde quidā ulis in
oleuit in cōuentu frm quorūdā. ut aliquē de frib
albi suo ponat cui obediat in agenda sui cura. ut
cū ulsū fuit fri congruū. albem suū in esu carnū.
seu in aliquo tali sibi ipi cōdescendere faciat. ne ri
que plationis fatiget humanā fragilitatē. Ecce
hec ē compassio prudentie. Tria s pque pbat ue
ra compassio. sel occulta bnficia. paupias. ymes.